

109. Errare non potest Ecclesia, si totam ac universam Ecclesiam respicias, quæ nunquam tota erravit, si unicum illum protoplastorum lapsum excipiamus: nunquam etiam tota errare potest, quippè quæ habet infallibilem promissionem de Spiritu sancto inducturo eam in omnem veritatem, Ioh. 16, 13. Habet item promissionem, quod portæ inferorum adversus eam non sint prevalitura Matth. 16, 18.

110. Hinc est quod eam columnam & fundamentum veritatis appellavit Apostolus, 1. Tim 3, 15. Hinc perpetuò eandem mansuram nostra credit Confessio: peritura utique aut desitura, si totam illam errare contingeret.

111. Rursus errare potest Ecclesia & graviter erravit sæpius: cum magna vel etiam maxima eius pars errat: id quod probatur exemplis, de Ecclesia tempore diluvij, tempore Eliæ prophætæ, tempore nati Christi, tempore Arianismi per totum Orientem Ecclesias occupantis, &c.

112. Quæ exempla validissimè demonstrant, errasse quidem Ecclesiæ partem maximam, imò columnas etiam & Antistites: interim tamen non totam ac universam errasse Ecclesiam: siquidem semper fuerunt, qui ab errore immunes, & si non adulti ulli, infantes certè conservarentur.

113. Sic in Concilio Niceno uno resistente Paphnutio, tota Ecclesia errasse dici non potest. Sic tempore Eliæ, reservavit sibi Dominus septem